

for Publikum saavel som for Lovgivningsmagten, den bevillende Myndighed, jæt Postgangen og Ekspeditionen bliver saae enkelt som muligt. Vi har set gennem Tiderne indenfor Statens Administration og indenfor Statsvirksomhederne i det hele meget Kineseri, der ikke altid er foranlediget af de paagældende Administrationer, men mange Gange i højere Grad af Revisionen, der har staaet som en Myndighed, som skulde paase og kontrolere og derfor ofte har lagt sig i Vejen for Opfyldelsen af rimelige Krav fra Publikums Side. Jeg vil i denne Forbindelse blot minde om, hvor mange Aar det varede, inden noget saa selvfølgelig og naturligt som det, at der skulde sendes lokale Anvisninger, blev gennemført, fordi det stødte paa Modstand fra anden Side. Jeg vil hævde i Almindelighed, at vi alle har Interesse i, at Apparatet bliver saa let og smidigt som paa nogen Maade muligt, idet det selvfølgelig koster Penge, naar der sker unødigt Bogføring. Vi har f. Eks. i mange Aar maattet bogføre det overordentlig store Antal Postoprævnninger baade paa Afgangs- og Modtagelseskontoret. Nu bogfører vi dem kun det ene Sted, og det gaar akkurat lige saa godt; noget af det samme tilsigtes ved Indførelsen af Adressekort. Man kan nu paa dette Omraade se, hvad det betyder for Publikum; men man maa ogsaa lægge Mærke til, at man ved at gøre Bogføringen let kan spare Penge; og man kan ogsaa indvinde et andet Gode for Publikum, idet man i saa Fald kan tage senere imod og vente længere med at slutte Indleveringen; ligeledes bliver Forsendelsen hurtigere udbragt. Det turde være Fordele, der fuldt ud opvejer de Ulemper, der maaske paa anden Maade er forbundet hermed.

Jeg mener, at det foreliggende Lovforslag paa mange Omraader indenfor den nuværende Postlovs Grænser og ligeledes ved at stille nye Opgaver vil bidrage til, at Postloven bliver et godt Middel til at opfylde Postvæsenets kulturelle Opgave. Jeg hørte, at et æret Medlem, Ordføreren for det konservative Folkeparti (Theodor Jensen), udtalte sig ret skeptisk overfor Postgiro. Jeg tror, at Forretningsfolk vil være glade derved og ligeledes ved, at forskellige andre Ting kommer ind under Postvæsenets Virksomhed: blandede Forsendelser, anbefalede Pakker og Postkreditiver. Og paa mange Omraader vil der blive Tale om afgjorte Forbedringer, saaledes dette, at Postvæsenet nu vil give

større Erstatning for Pakker. Jeg har Gang paa Gang staaet overfor, at Publikum var højst misfornøjet med, at der kun blev betalt 1 Kr. pr. Halvkilo for bortkomne Pakker. Det svarer ingenlunde til den almindelige Værdi, og det er en Erstatning, som er langt lavere end den, Statsbanerne yder. At det er heldigt at gaa til en Forandring paa det Omraade, er sikkert nok, og jeg er endda i Tvivl om, at man er naaet tilstrækkelig højt ved det, der her er foreslaaet.

Jeg vil dog endnu til Slutning minde om, at Postvæsenet i de senere Aar, hvad ogsaa en anden æret Taler har været inde paa, har faaet mange Forretninger, som man egentlig, i alt Fald tidligere, ikke har ment hørte hjemme under Postvæsenet. Jeg tror, det er praktisk, at mange Ting bliver lagt ind under Postvæsenet, der jo er forgrenet ud over de alleryderste Egne af vort Land og er en Institution, som Publikum har let Adgang til at komme i Berøring med. Vi har, som sagt, allerede nu lagt mange Forretninger ind under Postvæsenet. Det udbetaler Invaliddeunderstøttelse og Veterangaver og Laanene, og under Krigen har Postvæsenet haft et meget stort Arbejde med Ombytning af Brødkort og Udlevering af Sukkerkort og Smørkort. Det er et meget betydeligt Arbejde, og navnlig for Brødkortenes Vedkommende er der gjort et stort Arbejde, som Personalet ikke har faaet nogen Godtgørelse for. Naar vi nu medtager de mange nye Virksomheder, som der er Tale om i det foreliggende Forslag, og som jo er Opgaver, der nærmest maa henregnes under Bankvirksomhed, foruden andre Ting, er vi klare over, at der ogsaa i den Henseende vil blive stillet Krav til Postpersonalet, Krav i flere Retninger baade kvantitativt og kvalitativt. Derfor maa vi ogsaa pege paa — jeg ønsker i hvert Fald at gøre det ved denne Lejlighed — at vel er der ikke Tvivl om, at Arbejdet vil blive udført, men Spørgsmaalet er ogsaa, hvorledes det bliver udført. Spørgsmaalet er, om man byder Postpersonalet saadanne Vilkaar, at man kan vente, efterhaanden som der bliver flere og betydelige Opgaver lagt ind under Postvæsenets Virksomhed, at man da ogsaa til enhver Tid har dygtige Kræfter til at udføre disse Opgaver; og jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at der sidste Aar har været en stærk Afgang. Over 50 af dem, der hører til Postvæsenets Embedsmændsklasse, har forladt Etaten, fordi der bydes dem for daarligere Vilkaar.